

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU LIETĀ Nr. 2015-20-01

Rīgā

2016. gada 20. janvārī

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: rīcības sēdes priekšsēdētājs Aldis Laviņš, tiesneši Kaspars Balodis, Gunārs Kusiņš, Uldis Ķinis, Sanita Osipova un Ineta Ziemele,

rīcības sēdē izskatījusi lietas Nr. 2015-20-01 „Par 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātspējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam” materiālus,

konstatēja:

1. Satversmes tiesā 2015. gada 20. augustā pēc Mārtiņa Otomera (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) konstitucionālās sūdzības tika ierosināta lieta Nr. 2015-20-01 „Par 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātspējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam” (turpmāk – lieta Nr. 2015-20-01).

2. Satversmes tiesa 2015. gada 21. decembrī pieņēma spriedumu lietā Nr. 2015-03-01 „Par 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātspējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi

likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam” (turpmāk – lieta Nr. 2015-03-01). Tas publicēts oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis” 2015. gada 23. decembrī, Nr. 251 (5569) un stājās spēkā publicēšanas dienā.

Satversmes tiesa secināja:

3. Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 5. punkts noteic, ka tiesvedību lietā var izbeigt līdz sprieduma pasludināšanai ar Satversmes tiesas lēmumu, ja pasludināts spriedums citā lietā par to pašu prasījuma priekšmetu.

Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmā daļa ir vērsta uz to, lai nodrošinātu Satversmes tiesas procesa ekonomiju un Satversmes tiesai nebūtu jātaisā spriedums lietās, kurās strīds vairs nepastāv (*sk. Satversmes tiesas 2007. gada 12. jūnija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2007-06-03 11.2. punktu*).

Ar spriedumu lietā Nr. 2015-03-01 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātnešpējas likumā” 2. pants un 2014. gada 30. oktobra likums „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” (turpmāk – apstrīdētās normas), ciktāl tie nenodrošina maksātnešpējas procesa administratoriem, kuri vienlaikus ir arī advokāti, profesionālās darbības garantijas izvēlētās nodarbošanās saglabāšanai, atzīti par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 106. panta pirmajam teikumam.

Lietā Nr. 2015-03-01 pasludināts spriedums par to pašu prasījuma priekšmetu, kādu savā konstitucionālajā sūdzībā ietvēris Pieteikuma iesniedzējs lietā Nr. 2015-20-01. Pieteikuma iesniedzējs lietā Nr. 2015-20-01 ir maksātnešpējas procesa administrators un vienlaikus arī advokāts. Līdz ar to Satversmes tiesa ir izlēmusi jautājumu par apstrīdēto normu atbilstību Satversmei arī attiecībā uz konstitucionālās sūdzības iesniedzēju lietā Nr. 2015-20-01.

Tādējādi pastāv Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 5. punktā paredzētais priekšnoteikums tiesvedības izbeigšanai šajā lietā.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 5. punktu,

Satversmes tiesa nolēma:

izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2015-20-01 „Par 2014. gada 25. septembra likuma „Grozījumi Maksātnešpējas likumā” 2. panta un 2014. gada 30. oktobra likuma „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 106. panta pirmajam teikumam”.

Lēmums nav pārsūdzams.

Rīcības sēdes priekšsēdētājs

A. Laviņš